

τὰς ἐπανορθώσεις τε καὶ νοουθήσεις, ἃς δὴ πεδαρτάσεις
 ἐκάλουν ἐκεῖνοι, μετὰ πολλῆς εὐφημίας τε καὶ εὐλαβείας
 ᾤοντο δεῖν γίνεσθαι παρὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῖς νεωτέ-
 ροις, καὶ πολὺ ἐμφαίνεσθαι ἐν τοῖς νοουθετοῦσι τὸ κηδε-
 5 μονικόν τε καὶ οἰκεῖον· οὕτω γὰρ εὐσχήμονά τε γίνεσθαι
 καὶ ὠφέλιμον τὴν νοουθήτησιν. ἐκ φιλίας μηδέποτε ἐξαιρεῖν 102
 πίστιν μήτε παίζοντας μήτε σπουδάζοντας· οὐ γὰρ ἔτι
 ῥάδιον εἶναι διυγιᾶναι τὴν ὑπάρχουσαν φιλίαν, ὅταν ἅπαξ
 παρεμπέση τὸ ψεῦδος εἰς τὰ τῶν φασκόντων φίλων εἶναι
 10 ἦθη. φιλίαν μὴ ἀπογινώσκειν ἀτυχίας ἔνεκα ἢ ἄλλης τινὸς
 ἀδυναμίας τῶν εἰς τὸν βίον ἐμπιπτουσῶν, ἀλλὰ μόνην εἶναι
 δόκιμον ἀπόγνωσιν φίλου τε καὶ φιλίας τὴν γινομένην διὰ
 κακίαν μεγάλην τε καὶ ἀνεπανόρθωτον. τοιοῦτος μὲν οὖν
 ὁ τύπος ἦν τῆς διὰ τῶν ἀποφάσεων παρ' αὐτοῖς γινο-
 15 μένης ἐπανορθώσεως, εἰς τε πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ ὅλον
 τὸν βίον διατείνων.

Ἐναγκαιότατος δὲ παρ' αὐτῷ τρόπος διδασκαλίας ὑπῆρχε ²³
 καὶ ὁ διὰ τῶν συμβόλων. ὁ γὰρ χαρακτήρ οὗτος καὶ παρ' ¹⁰³
 Ἑλλησι μὲν σχεδὸν ἅπασιν ἅτε παλαιότροπος ὢν ἐσπου-
 20 δάζετο, ἐξαιρέτως δὲ παρ' Αἰγυπτίοις ποικιλώτατα ἐπρε-
 σβεύετο. κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ παρὰ Πυθαγόρα μεγάλης
 σπουδῆς ἐτύγχανεν, εἴ τις διαρθρώσειε σαφῶς τὰς τῶν
 Πυθαγορικῶν συμβόλων ἐμφάσεις καὶ ἀπορρήτους ἐννοίας,
 ὅσης ὀρθότητος καὶ ἀληθείας μετέχουσιν ἀποκαλυφθεῖσαι
 25 καὶ τοῦ αἰνιγματώδους ἐλευθερωθεῖσαι τύπου, προσοικειω-
 θεῖσαι δὲ κατὰ ἀπλήν καὶ ἀποίικilon παράδοσιν ταῖς τῶν
 φιλοσόφων τούτων μεγαλοφυΐαις καὶ ὑπὲρ ἀνθρωπίνην